

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 marca 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 5 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 37, poz. 216) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji”,

2) w § 3 ust. 1 pkt 1 liczbę „10.000” zastępuje się „5.000”,

3) w § 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu budowy, odbudowy, rozbudowy oraz kapitalnego remontu należy dołączyć zaświadczenie właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej stwierdzające, że budynek został odbudowany, rozbudowany lub nowo wybudowany i nadaje się do użytkowania albo że został dokonany remont budynku — jeżeli chodzi o remont wymagający zezwolenia. Ponadto, jeśli chodzi o ulgi podatkowe z tytułu wybudowania nowego budynku, należy dołączyć dowód stwierdzający wysokość sumy ubezpieczenia tego budynku ustalonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla celów obowiązkowego ubezpieczenia budynków, a w wypadkach odbudowy, rozbudowy oraz kapitalnego remontu — zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające ich wysokość.

3. Do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu kapitalnego remontu maszyn bądź urządzeń należy dołączyć zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość ponie-

sionych wydatków, a do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu nabycia i zainstalowania maszyn bądź urządzeń należy ponadto dołączyć dowód nabycia maszyny lub urządzenia, zawierający imię, nazwisko (firmę) i adres sprzedawcy i nabywcy maszyn bądź urządzeń, rodzaj sprzedanych maszyn bądź urządzeń, datę sprzedaży, cenę sprzedaży i datę całkowitego jej uiszczenia; jeżeli transakcja dokonana została z jednostką gospodarki nie uspołecznionej, należy również dołączyć oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany przedmiot jest nowy.”,

4) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

4. We wniosku o przyznanie ulgi podatkowej z tytułu inwestycji podatnik powinien oświadczyć, czy sam lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny, którego dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym, korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej na sfinansowanie tych inwestycji. W razie otrzymania kredytu, do wniosku należy dołączyć zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej stwierdzające jego wysokość.”,

c) ust. 4 i 5 oznacza się jako ust. 5 i 6 oraz w ust. 5 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Gdy organ finansowy ma wątpliwości, czy wysokość objętych rachunkami nakładów materiałowych na odbudowę, rozbudowę lub kapitalny remont odpowiada zużyciu materiałów w danym rodzaju robót albo czy cena fachowej robocizny obcej odpowiada warunkom miejscowym, zasięga opinii organu do spraw budownictwa prezydium właściwej rady narodowej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji dokonanych po dniu 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

66

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 marca 1966 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1965 r. zmieniającej ustawę o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 52, poz. 319) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 69, poz. 435), z uwzględnieniem zmian wynikających z ustaw zmieniających ustawę o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji:

1) z dnia 13 listopada 1963 r. (Dz. U. Nr 50, poz. 280),

2) z dnia 14 grudnia 1965 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 319),

z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

1) art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. w brzmieniu: „Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1960.”,

2) art. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. w brzmieniu: „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przepisy art. 1 stosuje się do inwestycji dokonanych począwszy od dnia 1 stycznia 1963 r.”,

3) art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1965 r. w brzmieniu: „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Finansów z dnia 3 marca 1966 r.
(poz. 66).

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1959 r.

o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji.

Art. 1. 1. Rzemieślnikom posiadającym zezwolenie, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywane rzemiosło nie jest wymagane zezwolenie, posiadającym kartę rzemieślniczą i wykonującym rzemiosło w ramach posiadanego uprawnienia (zezwolenia lub karty rzemieślniczej), przysługują ulgi podatkowe na warunkach określonych w ustawie, jeżeli w okresie do dnia 31 grudnia 1970 r. wykonają oni następujące inwestycje:

- 1) wybudują, odbudują lub rozbudują budynki albo części budynków na potrzeby własnych zakładów rzemieślniczych,
- 2) nabędą i zainstalują we własnych zakładach rzemieślniczych nowe maszyny bądź urządzenia, należące do środków trwałych,
- 3) wybudują, odbudują lub rozbudują budynki lub części budynków na własne cele mieszkalne,
- 4) przeprowadzą kapitalne remonty środków trwałych, o których mowa w pkt 1—2,
- 5) przeprowadzą kapitalne remonty własnych budynków mieszkalnych.

2. Rzemiosła oraz obszary, na których mogą być stosowane ulgi podatkowe (ust. 1), określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia; w rozporządzeniu tym Rada Ministrów może upoważnić prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do rozciągnięcia ulg określonych w ust. 1 na inne rzemiosła i inne obszary niż określone w rozporządzeniu.

3. Ulgi, o których mowa w ust. 1, przysługują w przypadkach, gdy sumy wydatkowane na inwestycje przekroczą 10.000 zł.

4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń rozciągać przepisy niniejszej ustawy na inne grupy podatników.

Art. 2. 1. Rzemieślnikom, o których mowa w art. 1, przysługuje prawo potrącenia 30% sum wydatkowanych na inwestycje od kwoty podatku dochodowego, kwoty zryczałtowanego podatku obrotowego i dochodowego lub opłaty za kartę podatkową ustalonych za rok podatkowy, w którym ukończone zostały inwestycje. Jeżeli roczny obrót rzemieślnika w roku podatkowym, w którym ukończył inwestycje, przekroczył 660.000 zł, potrąceniu podlega 20% sum wydatkowanych na inwestycje.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą na obszarze województwa lub jego części, z wyjątkiem miast o liczbie mieszkańców ponad 25.000, powiększyć ulgi podatkowe w stosunku do rzemieślników wykonujących niektóre rzemiosła spośród objętych ulgami — do 50% sum wydatkowanych na inwestycje, a jeśli chodzi o rzemieślników, którzy w roku podatkowym, w którym ukończone zostały inwestycje, osiągnęli obrót przekraczający 660.000 zł — do 40% sum wydatkowanych na inwestycje.

3. W razie niemożności potrącenia w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 1, całej kwoty podlegającej potrąceniu, potrącenia reszty kwoty dokonuje się w następnych dwóch latach podatkowych.

4. Łączna suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatku ustalonego za okres trzech lat.

Art. 3. Przy ustalaniu ulg do sum wydatkowanych na inwestycje nie wlicza się sum uzyskanych z pożyczek bankowych. Rada Ministrów może jednak w drodze rozporządzenia określić przypadki i warunki, w których przy ustalaniu ulg do sum wydatkowanych na inwestycje wlicza się sumy spłaconych pożyczek bankowych.

Art. 4. 1. Rzemieślnicy podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, jeżeli osiągają wyłącznie dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, a ponadto dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym przekraczające w roku podatkowym kwotę 24.000 zł i przysługują im na mocy niniejszej ustawy ulgi w podatku dochodowym z tytułu inwestycji, nie mogą korzystać z tego samego tytułu z ulg w podatku wyrównawczym. Przy obliczeniu podatku wyrównawczego za podstawę obliczenia przyjmuje się sumę dochodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym po potrąceniu przypadającego od tej sumy podatku dochodowego.

2. Rzemieślnicy podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, jeżeli osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, a ponadto dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym nie przekraczające w roku podatkowym kwoty 24.000 zł i przysługują im na mocy niniejszej ustawy ulgi w podatku dochodowym z tytułu inwestycji, mogą korzystać, według własnego wyboru, albo z ulg w podatku dochodowym, albo z ulg w podatku wyrównawczym. W przypadku skorzystania z ulg w podatku dochodowym przy obliczeniu podatku wyrównawczego należy stosować zasadę wyrażoną w ostatnim zdaniu ust. 1.

Art. 5. Minister Finansów, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości, w drodze rozporządzenia:

- 1) ustali, jakie urządzenia zakładów rzemieślniczych uważa się za środki trwałe,
- 2) określi, w jakich przypadkach remonty środków określonych w art. 1 uważa się za remonty kapitalne; określenie remontów kapitalnych budynków mieszkalnych następuje ponadto w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej,
- 3) ustali warunki i tryb nabywania nowych maszyn i urządzeń uzasadniające korzystanie z ulg,
- 4) określi przypadki, w których nabycie używanych maszyn bądź urządzeń albo złożonych z części używanych uważa się za nabycie nowych maszyn bądź urządzeń,
- 5) ustali tryb postępowania przy stosowaniu ulg.

Art. 6. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia:

- 1) rozciągnąć stosowanie ulg na przypadki, gdy sumy wydatkowane na inwestycje nie przekroczą kwoty 10.000 zł,
- 2) zwiększyć wysokość ulg podatkowych oraz przedłużyć czasokres potrącania z podatków,
- 3) rozciągnąć przepisy ustawy na inwestycje realizowane po terminie określonym w art. 1 ust. 1.